EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 8.12.2021
COM(2021) 782 final

2021/0411 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o výměně informací mezi donucovacími orgány členských států a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2006/960/SVV

{SEC(2021) 420 final} - {SWD(2021) 374 final} - {SWD(2021) 377 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Obecné souvislosti

Jak je uvedeno ve Strategii bezpečnostní unie EU[1], v nové Protiteroristické agendě pro EU[2] a ve Strategii EU pro boj proti organizované trestné činnosti na období 2021–2025[3], nadnárodní hrozby vyžadují koordinovanou, cílenější a přizpůsobenější reakci. Zatímco vnitrostátní orgány působící v terénu jsou v boji proti organizované trestné činnosti a terorismu v první linii, opatření na úrovni Unie a globální partnerství, podporované společným rámcem trestního práva a účinnými finančními prostředky, mají zásadní význam pro zajištění účinné spolupráce a také výměny informací a znalostí mezi vnitrostátními orgány. Organizovaná trestná činnost a terorismus jsou kromě toho typickým projevem provázanosti vnitřní a vnější bezpečnosti. Tyto hrozby se šíří přes hranice a projevují se v organizovaném zločinu a teroristických skupinách, které páchají širokou škálu trestné činnosti.

V prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích („schengenský prostor“[4]) by policisté v jednom členském státě měli mít rovnocenný přístup k informacím, které mají k dispozici jejich kolegové v jiném členském státě (za stejných podmínek). Měli by spolu účinně a automaticky spolupracovat v rámci celé Unie. Výměna informací o trestních věcech je tedy klíčovým faktorem pro zajištění bezpečnosti v schengenském prostoru.

Spolu se zrušením kontrol na vnitřních hranicích schengenského prostoru byl v Úmluvě k provedení Schengenské dohody (CISA) sjednán soubor pravidel pro výměnu informací a policejní spolupráci. Kromě toho byl zřízen Schengenský informační systém (SIS), čímž byla vytvořena společná databáze EU v oblasti bezpečnosti a hranic obsahující informace o hledaných a pohřešovaných osobách a věcech ve formě záznamů.

Podle posouzení hrozeb závažné a organizované trestné činnosti v EU v roce 2021 (EU SOCTA) působí více než 70 % organizovaných zločineckých skupin ve více než třech členských státech[5]. Ve zprávě EU SOCTA z roku 2021 a v Evropské zprávě o problematice drog Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost (EMCDDA)[6] je uvedena řada oblastí, v nichž závažná a organizovaná trestná činnost zjevně roste. Současně, jak je uvedeno v Protiteroristické agendě z prosince 2020[7], EU zůstává ve stavu vysoké bdělosti proti teroristům.

Schengenský prostor je největším prostorem volného pohybu na světě. Umožňuje volný pohyb více než 420 milionů osob a plynulý tok zboží a služeb. Po zrušení kontrol na hranicích mezi členskými státy se schengenský prostor stal nedílnou součástí našeho evropského způsobu života. Je symbolem propojenosti Evropy a pouta, které k sobě váže evropské

---

1 COM(2020) 605 final.
2 COM(2020) 795 final.
3 COM(2021) 170 final.
4 Schengenský prostor se skládá z Belgie, České republiky, Dánska, Estonska, Finska, Francie, Islandu, Itálie, Lichtenštejnska, Litvy, Lotyšska, Lucemburska, Maďarska, Malty, Německa, Nizozemska, Norska, Polska, Portugalska, Rakouska, Řecka, Slovenska, Slovinska, Španělska, Švédska a Švýcarska.
5 Europol (2021), Evropská unie *Posouzení hrozeb závažné a organizované trestné činnosti (EU SOCTA)*.
6 Evropské monitorovací centrum pro drogy a drogovou *závislost (*EMCDDA), *Evropská zpráva o problematice drog 2021*.
7 COM(2020) 795 final.

občany[8]. Schengenský prostor rovněž přispívá k účinnému fungování jednotného trhu, a tím i k růstu hospodářství Unie[9].

Rostoucí mobilita osob v rámci EU však zároveň přináší další náročné úkoly v oblasti prevence a boje proti hrozbám vyplývajícím z trestné činnosti a při zajišťování veřejné bezpečnosti. Téměř 2 miliony osob dojížděly za prací přes hranice, z toho 1,3 milionu přeshraničních pracovníků[10]. Přestože pandemie COVID-19 snížila mobilitu uvnitř EU, pohyb osob bude pravděpodobně důležitý i v budoucnu.

Schengenský prostor byl v posledních letech opakovaně vystaven zkoušce v podobě řady krizí a problémů, které vedly několik členských států k obnovení kontrol na vnitřních hranicích. Jedním z důvodů, které členské státy uváděly pro takové rozhodnutí, byl nekontrolovaný druhotný pohyb[11] nelegálních migrantů, který podle těchto členských států představuje vážnou hrozbu pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, což odůvodňuje potřebu obnovit hraniční kontroly. Podle nařízení (EU) 2016/399[12] („Schengenský hraniční kodex“) lze dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic použít pouze po omezenou dobu, za výjimečných okolností (jako byla migrační krize v letech 2015/2016), a to jako krajní opatření. Zejména je zde prostor ke zlepšení, pokud jde o využívání policejních kontrol a spolupráce, samozřejmě včetně výměny informací a komunikace. Tato opatření, zejména pokud jsou kombinována, mohou přinést stejné výsledky při kontrole druhotných pohybů jako dočasné kontroly na vnitřních hranicích a jsou méně rušivá, pokud jde o volný pohyb osob, zboží a služeb.

Rychle se vyvíjející kriminální prostředí a mobilita osob naznačují, že přeshraniční spolupráce mezi donucovacími orgány v EU a schengenském prostoru má zásadní význam pro řešení trestných činů a umožňuje občanům a státním příslušníkům třetích zemí, kteří se na území legálně zdržují, bezpečně využívat volného pohybu. Přetrvávají však závažné problémy, pokud jde o schopnost donucovacích orgánů vyměňovat si účinně a efektivně informace se svými protějšky v jiných členských státech. Tato schopnost se v jednotlivých členských státech stále značně liší, což poukazuje na určitou roztříštěnost, která je na škodu účinnosti a efektivitě výměny informací. V důsledku toho zločinci a skupiny zločinců nadále využívají tohoto nedostatku efektivity k přeshraniční činnosti a sekundární pohyb nelegálních migrantů bude i nadále představovat problém.

• Odůvodnění a cíle návrhu

Obecným cílem tohoto návrhu je upravit právním předpisem organizační a procesní aspekty výměny informací mezi donucovacími orgány v EU s cílem přispět k účinné a efektivní výměně těchto informací, a tím chránit plně funkční a odolný schengenský prostor. Návrhem nejsou (zejména) dotčena pravidla upravující výměnu informací o záznamech v SIS prostřednictvím žádosti o doplňující informace u vnitrostátních záznamů centrály SIRENE.

Tento návrh *směrnice o výměně informací mezi donucovacími orgány členských* států je součástí uceleného balíčku, který zahrnuje rovněž návrh doporučení Rady k posílení operativní přeshraniční policejní spolupráce, návrh nařízení, kterým se reviduje mechanismus automatizované výměny údajů pro policejní spolupráci („Prüm II“), jakož i návrh na změnu Schengenského hraničního kodexu uvedený ve sdělení Komise z června 2021 „*Strategie k*

---

8 Eurobarometr č. 474: *Schengenský prostor*.

9 COM(2021) 277 final ze dne 2. června 2021.

10 Evropská komise (2017), *Podpora růstu a soudržnosti v příhraničních regionech EU*.

11 Mezi další nejčastější důvody, které členské státy oznámily, patřila migrační krize v letech 2015/2016, přetrvávající teroristická hrozba a pandemie COVID-19.

12 Nařízení (EU) 2016/399 (Schengenský hraniční kodex).

plně funkčnímu a odolnému schengenskému prostoru“[13]. Společně tyto návrhy usilují o vytvoření kodexu policejní spolupráce s cílem zefektivnit, posílit, rozvinout, modernizovat a usnadnit spolupráci mezi příslušnými vnitrostátními orgány v oblasti prosazování práva, a podpořit tak členské státy v jejich boji proti závažné a organizované trestné činnosti a terorismu.

S plným přihlédnutím ke stanovisku spolunormotvůrce vychází tento návrh ze zjištění uvedených v přiloženém posouzení dopadů. Tato zjištění zahrnují rovněž informace, analýzy a doporučení vyplývající ze schengenských hodnocení v oblasti policejní spolupráce provedených v posledních šesti letech, sdělení Komise o dalším postupu při slaďování *acquis* bývalého třetího pilíře s pravidly ochrany údajů[14], rozsáhlé konzultace s příslušnými zúčastněnými stranami v posledních dvou letech a významný soubor pokynů Rady vypracovaných za posledních patnáct let. Na základě této kombinované analýzy byly stanoveny tři hlavní cíle. Předkládaný návrh se jich snaží dosáhnout řešením tří základních problémů.

1) Chybí jasná a pevná společná pravidla pro výměnu informací

Prvním cílem tohoto návrhu je zajistit na základě přesných, jednotných a společných pravidel **rovnocenný přístup donucovacích orgánů kteréhokoli členského státu k informacím, které jsou k dispozici v jiných členských státech**, za účelem prevence a odhalování trestných činů, provádění vyšetřování trestných činů nebo protiprávních operací, a to **při dodržení základních práv, včetně požadavků na ochranu údajů**.

Donucovací orgány členských států se denně podílejí na přeshraniční výměně informací týkajících se operací proti trestné činnosti. **Přesto pravidla na vnitrostátní úrovni brání účinnému a efektivnímu toku informací**. Obecná pravidla pro výměnu informací v oblasti prosazování práva, které mají přeshraniční význam, mezi donucovacími orgány členských států jsou stanovena v rámcovém rozhodnutí Rady 2006/960/SVV o zjednodušení výměny informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie (dále jen „švédské rámcové rozhodnutí“ nebo „SFD“[15]), které bylo přijato v roce 2006 před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost. Švédské rámcové rozhodnutí částečně nahradilo kapitolu o policejní spolupráci v Úmluvě k provedení Schengenské dohody z roku 1990[16].

Švédské rámcové rozhodnutí stanoví **zásady**, podle nichž by měly být informace sdíleny (zásady dostupnosti a rovnocenného přístupu), **lhůty**, v nichž by měla být žádost o informace zodpovězena, **formuláře**, které by měly být použity pro podání a zodpovězení těchto žádostí, a také **záruky** ochrany údajů, které je třeba zajistit při nakládání s těmito informacemi.

V praxi je však švédské rámcové rozhodnutí z roku 2006 nejasné, což brání plnému uplatňování zásad dostupnosti a rovnocenného přístupu k důležitým informacím v přeshraničním kontextu[17]. V důsledku toho pravidla na vnitrostátní úrovni nadále brání toku informací i přes snahu doplnit požadavky švédského rámcového rozhodnutí nezávaznými

---

13 COM(2021) 277 final ze dne 2. června 2021.

14 COM(2020) 262 final ze dne 24. června 2020.

15 Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89.

16 Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

17 Tyto nevyřešené otázky byly zejména zdůrazněny v schengenských hodnoceních v oblasti policejní spolupráce. Tato hodnocení zpráv o jednotlivých zemích zdůrazňují existenci rozdílných postupů v závislosti na druhém smluvním státu. Zahrnují rovněž příslušné pokyny Rady a kapitolu o policejní spolupráci v Úmluvě k provedení Schengenské dohody z roku 1990 a související dvoustranné/mnohostranné dohody.

pokyny Rady[18]. Stávající nejistoty by tedy přetrvávaly a nadále by negativně ovlivňovaly účinné a efektivní sdílení informací, takže by se dopady na vývoj bezpečnostního prostředí EU a na zvýšenou přeshraniční mobilitu v podstatě neřešily.

Proto vytvoření právního rámce prostřednictvím směrnice pro tyto účely umožní lepší sledování a prosazování pravidel na úrovni EU i na vnitrostátních úrovních a zároveň zajistí sbližování vnitrostátních postupů, čímž se zlepší účinnost a efektivita informačních toků mezi členskými státy.

2) Chybějící společné struktury a účinné nástroje řízení pro výměnu informací

Druhým cílem tohoto návrhu směrnice je sblížení společných minimálních pravidel s cílem zajistit efektivní a účinné fungování jednotných kontaktních míst. Tyto společné minimální požadavky se týkají složení, struktur, odpovědnosti, personálního obsazení a technických možností.

Za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti odpovídají členské státy[19]. V zásadě mohou organizovat své donucovací orgány a služby podle svého uvážení. Pokud jde o struktury pro spolupráci v oblasti prosazování práva, všechny členské státy zřídily nebo zřizují jednotné kontaktní místo[20], které je příslušné pro provádění co největší výměny informací. Na základě vnitrostátních právních předpisů nebo interních pravidel si mohou donucovací orgány vyměňovat informace také přímo mezi sebou. Ačkoli byly vypracovány různé příručky a národní informační přehledy s cílem usnadnit harmonizovaný přístup ke způsobu organizace národních jednotných kontaktních míst, stále existují značné rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o jejich struktury, funkce, prostředky a možnosti.

Výsledkem je, že **členské státy nemají vždy zavedeny potřebné struktury pro účinnou a efektivní výměnu informací s jinými členskými státy**. Národní jednotná kontaktní místa ne vždy plní svou koordinační úlohu a mohou mít nedostatek zdrojů, aby mohly čelit rostoucímu počtu žádostí.

Zejména nejsou vždy vybavena potřebnými nástroji pro správu informací (například systémem pro správu případů se společným přehledem dat a automatickým nahráváním a křížovou kontrolou údajů). **Jednotná kontaktní místa** navíc **nemají vždy přímý a uživatelsky přívětivý přístup ke všem důležitým unijním a mezinárodním databázím** a platformám. Některá jednotná kontaktní místa mají také omezený přístup do **důležitých vnitrostátních databází**, což dále zpožďuje celkový proces výměny informací. Jednotná kontaktní místa rovněž mohou mít nedostatek zdrojů, aby mohla včas a účinně řešit rostoucí počet obdržených žádostí. Tento rostoucí trend totiž nebyl vždy doprovázen úměrným nárůstem lidských zdrojů a zdrojů IT.

Moderní architektura správy informací, která se již používá v některých „pokročilých" jednotných kontaktních místech, může zmírnit napětí v oblasti omezených lidských zdrojů prostřednictvím integrace informací, které mají příslušné orgány ve svých databázích, a tak rovněž může monitorovat a sledovat lhůty pro odpovědi na žádosti o informace[21]. Databáze, které mají k dispozici jednotná kontaktní místa, nejsou vždy plně využívány také kvůli **málo**

---

18 Například: Dokument Rady č. 5825/20 ze dne 2. prosince 2020, *Příručka pro výměnu informací v oblasti prosazování práva.*

19 Článek 72 SFEU.

20 Jednotné kontaktní místo je národní informační centrálou, která soustřeďuje příjem, zpracování a odesílání informací do dalších zemí. Sdružuje všechny hlavní mezinárodní a unijní komunikační kanály pro vymáhání práva (Interpol, Europol a SIRENE) pod stejnou řídicí strukturou.

21 Viz posouzení dopadů připojené k tomuto návrhu.

rozvinutým vyhledávacím nástrojům, jež brání využívání technik transliterace[22] a vyhledávacích funkcí typu „fuzzy logiky“[23]. Chybějící možností přepisu a fuzzy logiky při vyhledávání v informačních systémech brání úředníkům získat úplné výsledky (shody) prostřednictvím jedinečného vyhledávání. Úředníci tak musí provádět nové vyhledávání pro každý osobní údaj, který prošetřují, což vede ke zvýšené pracovní zátěži, která zpomaluje proces vyhledávání (například obrácené uvedení jména a příjmení, různé způsoby psaní pro stejnou osobu, zejména vyplývající z různých jazyků, abeced a diakritických znamének).

V současné době jsou lhůty téměř vždy překročeny, pokud je vyžadováno soudní povolení. **Funkční dostupnost justičního orgánu**, jak je tomu již v případě účinnějších a efektivnějších jednotných kontaktních míst, přispěje ke zmírnění zbytečných průtahů. Případy, které vyžadují soudní povolení, půjde totiž vyřídit rychleji než v současnosti, což znamená, že i v těchto případech bude možno lépe dodržet lhůty.

3) Chybějící společná praxe při využívání stávajícího komunikačního kanálu (stávajících komunikačních kanálů) pro výměnu informací v rámci EU

Třetím cílem tohoto návrhu směrnice je **napravit nárůst počtu komunikačních kanálů používaných pro výměnu informací mezi členskými státy v oblasti prosazování práva a zároveň posílit úlohu Europolu jako centrály EU pro informace o trestné činnosti u trestných činů, které spadají do jeho mandátu**.

Kromě řady případů specifických pro daný systém, které upravuje právo EU (tj. žádosti o doplňující informace týkající se záznamů v SIS musí být podávány prostřednictvím centrál SIRENE[24] a výměna informací s Europolem obvykle probíhá prostřednictvím národních jednotek Europolu[25]), se členské státy nedohodly na jednotném kanálu výměny informací mezi svými donucovacími orgány pro případy s unijním rozměrem, což vede ke zdvojování žádostí, zbytečným prodlevám a občasné ztrátě informací.

Důsledkem je, že členské státy v různé míře využívají pro vyžadování, zasílání a přijímání informací různé kanály, často bez jasného, předem definovaného odůvodnění[26], což brání účinné a efektivní výměně informací. Připravuje to také vnitrostátní orgány o podporu ze strany Europolu, přestože členské státy požadují, aby se agentura stala centrálou EU pro informace o trestné činnosti, která bude schopna poskytovat kvalitní produkty založené na informacích.

Jednotná kontaktní místa nezajišťují vždy nepřetržité monitorování stávajících kanálů, což může mít negativní dopad na přeshraniční případy vyžadující naléhavé sdílení informací. Současně je nedostatečně využívána aplikace sítě pro bezpečnou výměnu informací Europolu (dále jen „SIENA“), a to i přes své specializované funkce a silnou infrastrukturu pro zabezpečení dat. I když členské státy aplikaci SIENA využívají, **ne vždy zapojují (uvedením**

---

22 Transliterace je proces přepisu slov/jmen z jednoho jazyka pomocí abecedy nebo systému zápisu jiného jazyka (vícejazyčné rozpoznávání jmen). Např. písmeno „o“ může být v závislosti na použitém jazyce/abecedě zapsáno jako „ò“, „ó“, „ô““, „õ“, „ö“, „ø“.

23 Fuzzy databáze je databáze, která je schopna pracovat s nejistými nebo neúplnými informacemi pomocí fuzzy logiky, tj. schopnosti najít shodu i v případě, že je jméno osoby napsáno chybně.

24 Výměna doplňujících informací týkajících se záznamů v SIS musí probíhat prostřednictvím jednotné sítě vnitrostátních úřadů nazývaných centrály SIRENE.

25 Výměna informací s Europolem musí probíhat prostřednictvím národních jednotek Europolu s využitím aplikace SIENA.

26 Řada národních jednotných kontaktních míst používá interní pokyny, které doporučují nebo vyžadují konkrétní použití komunikačního kanálu pro konkrétní účel, čímž zajišťují konzistentnost a zabraňují duplicitě požadavků. Jiná jednotná kontaktní místa se však spoléhají na zvyklosti a preference policistů, přičemž tato volnost vede k neefektivitě v kontextu přeshraničního vyšetřování.

do kopie) Europol, přestože vyměňované informace spadají do jeho mandátu. To může způsobit značné informační mezery na úrovni EU.

- **Soulad s platnými předpisy politiky v této oblasti politiky**

Tento návrh je v souladu se stávajícími a připravovanými ustanoveními politiky ve sféře spolupráce při prosazování práva. Spolupráce při prosazování práva je oblastí sdílené pravomoci mezi EU a členskými státy. V posledních letech bylo dosaženo pokroku ve zlepšení výměny informací a spolupráce s členskými státy a také v zúžení prostoru, v němž teroristé a pachatelé závažné trestné činnosti operují. Legislativní rámec pro boj proti terorismu a výměnu informací byl po teroristických útocích v Evropě posílen. V návaznosti na migrační krizi v roce 2015 byla přepracována obecná architektura informačních systémů a databází v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí se zaměřením na interoperabilitu[27] a na dynamické sbližování mezi bezpečností, správou hranic a migrací. Kromě toho byla na úrovni EU podpořena větší spolupráce mezi donucovacími orgány prostřednictvím zveřejnění (nezávazných) doporučení a pokynů Rady, jejichž cílem je usnadnit sbližování vnitrostátních postupů.

Vzhledem k tomu, že obě části spolupráce v oblasti prosazování práva se v zásadě týkají i) výměny informací (na kterou se tento návrh zaměřuje) a ii) operativní přeshraniční spolupráce, bude tento návrh tvořit součást uceleného balíčku s doprovodným návrhem doporučení Rady o aspektech přeshraniční operativní policejní spolupráce. Tento balíček je doplněn souběžným návrhem nařízení, kterým se reviduje mechanismus automatizované výměny údajů pro policejní spolupráci („Prüm II“). Cílem návrhu „Prüm II“ je posílit technickou architekturu výměny dat v prümském rámci, rozšířit jeho rozsah kategorií dat a zefektivnit a urychlit výměnu dat po nalezení shody. Posílený návrh „Prüm II“ by stanovil zvláštní pravidla a možnosti pro **automatizovanou** výměnu konkrétních – a zvláště důležitých – kategorií údajů (například otisky prstů, DNA, zobrazení obličeje) v celkovém rámci a v rámci obecných pravidel pro běžnou výměnu informací, které stanoví tato směrnice.

Tento návrh, který je důležitým opatřením k posílení bezpečnosti v EU, rovněž přispěje k plně funkčnímu a odolnému schengenskému prostoru, jak je stanoveno v schengenské strategii. Tento návrh je rovněž plně v souladu s návrhem na revizi mandátu Europolu z roku 2020[28] s cílem posílit mandát agentury v oblasti zpracování rozsáhlých a složitých souborů údajů, jakož i s evropskými předávacími a uchovávacími příkazy pro elektronické důkazy v trestních věcech[29]. Návrh doplňuje právní rámec[30] o výměně informací o záznamech v SIS prostřednictvím center SIRENE. Tímto návrhem nejsou dotčeny žádné tyto další akty práva

---

27 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/817 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti hranic a víz a mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 a (EU) 2018/1861 a rozhodnutí Rady 2004/512/ES a 2008/633/SVV (Úř. věst. L 135, 2019, s. 27); nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti policejní a justiční spolupráce, azylu a migrace a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 a (EU) 2019/816, (Úř. věst. L 135, 2019, s. 85).

28 COM(2020) 796 final.

29 COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD).

30 Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 1. Nařízení 2018/1860 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí; nařízení 2018/1861 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti hraničních kontrol, o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a o změně a zrušení nařízení č. 1987/2006; nařízení 2018/1862 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU, v platném znění.

Unie ani další akty, jako je směrnice (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV za účelem usnadnění přístupu k finančním informacím a informacím o bankovních účtech a jejich využívání příslušnými orgány pro prevenci, odhalování, vyšetřování nebo stíhání závažných trestných činů[31].

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Cílem tohoto návrhu je pozitivně přispět k plně funkčnímu a odolnému schengenskému prostoru, který umožní volný pohyb většího počtu osob a nerušený pohyb zboží a služeb, což přispěje k účinnému fungování jednotného trhu, a tím i k růstu hospodářství Unie. Předkládaný návrh je proto plně v souladu s ostatními politikami Unie v oblasti zaměstnanosti, dopravy a v konečném důsledku i hospodářského růstu v příhraničních regionech uvnitř EU, ale i v celé EU.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Právním základem pro opatření EU v oblasti spolupráce při prosazování práva v rámci EU je hlava V kapitola 5 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Podle článku 87 SFEU „*Unie vyvíjí policejní spolupráci, do níž jsou zapojeny všechny příslušné orgány členských států, včetně policie, celních orgánů a dalších donucovacích orgánů specializovaných na předcházení trestným činům, jejich odhalování a objasňování*“. Konkrétně se čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU zabývá opatřeními, která se týkají shromažďování, uchovávání, zpracovávání, analýzy a výměny příslušných informací pro předcházení trestným činům, jejich odhalování a objasňování. Tento právní návrh má být přijat řádným legislativním postupem.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

K řádnému řešení problémů uvedených v první části této důvodové zprávy je zapotřebí opatření EU. Cíle zlepšit tok informací mezi příslušnými donucovacími orgány a Europolem nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni jednotlivých členských států. Vzhledem k přeshraniční povaze trestné činnosti a terorismu se členské státy musí na sebe navzájem spoléhat. Stanovení společných pravidel pro výměnu informací lze proto lépe dosáhnout na úrovni Unie. Přestože existuje řada vnitrostátních a regionálních opatření, členské státy by samy o sobě nebyly schopny zajistit plné uplatňování zásad dostupnosti a rovnocenného přístupu k informacím. Pokud by členské státy jednaly samostatně a na základě vnitrostátních systémů, nepřekonaly by současné rozdíly mezi jednotnými kontaktními místy, které brání účinné a efektivní přeshraniční výměně příslušných informací. Nezajistily by odpovídající a jednotnou úroveň znalostí a schopnosti používat příslušné databáze a komunikační kanály.

EU je lépe než jednotlivé členské státy vybavena k tomu, aby zajistila soudržnost opatření přijatých na vnitrostátní úrovni, řešila rozdílnost vnitrostátních postupů, předcházela duplicitám, překrývání a nejistotám a nakonec usnadnila efektivní boj proti přeshraniční trestné činnosti a terorismu. Očekává se, že opatření EU v reakci na zjištěné problémy přinese přidanou hodnotu pro celou EU, a tedy i pro její občany, neboť učiní schengenský prostor odolnějším a robustnějším, což se odrazí i v zemích přidružených k Schengenu[32]. Společná pravidla, standardy a požadavky na úrovni EU usnadňující výměnu informací o přeshraniční

[31] Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 122.

[32] Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko.

trestné činnosti mezi donucovacími orgány přinesou významné úspory z rozsahu a zároveň zajistí vysoké standardy bezpečnosti a ochrany údajů.

Spolupráce při prosazování práva na úrovni EU nenahrazuje vnitrostátní politiky v oblasti vnitřní bezpečnosti. Nenahrazuje ani práci vnitrostátních donucovacích orgánů. Opatření na úrovni EU naopak podporuje a posiluje vnitrostátní bezpečnostní politiky a činnost vnitrostátních donucovacích orgánů v boji proti přeshraniční trestné činnosti a terorismu.

- **Proporcionalita**

Cílem tohoto návrhu je konsolidovat právní rámec EU do jediného právního nástroje pro výměnu informací prostřednictvím „lisabonizace“ švédského rámcového rozhodnutí. Obsahuje také ustanovení vyplývající ze souboru nezávazných pokynů Rady přijatých v posledních patnácti letech. Vzhledem k výzvě spolunormotvůrce a ochotě, kterou členské státy vyjádřily ve fázi konzultací, se tento návrh směrnice zabývá zjištěnými problémy, aniž by překračoval rámec toho, co je nezbytně nutné k dosažení cíle zajistit účinné a efektivní toky informací mezi členskými státy.

- **Volba nástroje**

V návaznosti na předchozí příslušné závěry Rady[33] je cílem tohoto návrhu směrnice vypracovaného Komisí dosáhnout účinného a efektivního toku informací mezi donucovacími orgány členských států prostřednictvím podstatného sblížení právních předpisů členských států týkajících se výměny informací a komunikace. Ustanovení navrhované směrnice zajišťují respektování svěřených pravomocí, jakož i rozdílů v právních systémech a tradicích členských států, jak je uznávají Smlouvy. S ohledem na výše uvedené skutečnosti má předkládaný právní návrh podobu směrnice.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Do konzultace se zapojily **příslušné zúčastněné strany** z širokého spektra oborů, vnitrostátní policie, celní orgány, justiční orgány a úřady pro ochranu údajů, organizace občanské společnosti, akademická obec a zástupci veřejnosti, kteří vyjádřili svá očekávání a obavy související s posílením spolupráce v oblasti prosazování práva v EU[34].

Komise využila různé **způsoby zapojení**, jako jsou cílené dotazníky, rozhovory s odborníky, cílové skupiny, případové studie, a uspořádala tematické semináře se zástupci členských států a zemí přidružených k Schengenu. Témata a možnosti politiky uvedené v posouzení dopadů připojeném k tomuto návrhu byly rovněž projednány v příslušných pracovních skupinách Rady (například v Pracovní skupině pro vymáhání práva (policie), Pracovní skupině pro vymáhání práva (celní orgány), Stálém výboru pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti).

Kromě toho Komise v souladu s pokyny pro zlepšování právní úpravy[35] zahájila **veřejnou konzultaci**. **Výsledky konzultačních činností** (20 odpovědí) byly při přípravě tohoto návrhu řádně zohledněny[36].

---

33 Závěry Rady o vnitřní bezpečnosti a evropském policejním partnerství, 13083/1/20.

34 Úplný přehled konzultací se zúčastněnými stranami je uveden v posouzení dopadů, které je přiloženo k tomuto návrhu.

35 SWD(2017) 350 ze dne 7. července 2017.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Během zpracování „*Studie na podporu přípravy posouzení dopadů politických iniciativ EU usnadňujících přeshraniční spolupráci v oblasti prosazování práva*“ provedl dodavatel rovněž řadu konzultačních činností, jako jsou rozhovory zaměřené na vymezení rozsahu, dotazníky a online průzkumy, polostrukturované rozhovory, případové studie a cílové skupiny.

- **Posouzení dopadů**

V souladu s pokyny pro zlepšování právní úpravy bylo při přípravě tohoto legislativního návrhu provedeno posouzení dopadů. Na základě jeho zjištění Komise určila tři hlavní problémy, které odpovídají třem hlavním specifickým cílům tohoto návrhu (jak je uvedeno výše). V souladu s tím byly zváženy tři možnosti politiky s různou mírou intervence pro potenciální dosažení každého ze specifických cílů[37].

Specifický cíl 1: *Usnadnit donucovacím orgánům rovnocenný přístup k informacím uchovávaným v jiném členském státě, a to při dodržení základních práv, včetně požadavků na ochranu údajů.*

Prostřednictvím:

1) zajištění souladu ustanovení, která jsou v současné době obsažena ve švédském rámcovém rozhodnutí z roku 2006, se směrnicí o prosazování práva v oblasti ochrany údajů z roku 2016;

2) vypracování souboru nových doprovodných „měkkých“ opatření, jako jsou podle potřeby školení a pokyny Komise ke konkrétním aspektům výměny informací v oblasti prosazování práva;

3) zlepšení srozumitelnosti ustanovení švédského rámcového rozhodnutí. Toho se dosáhne vyjasněním oblasti působnosti švédského rámcového rozhodnutí a zjednodušením jeho používání. Komise může rovněž vypracovat pokyny týkající se vnitrostátních souborů údajů, které jsou v jednotlivých členských státech k dispozici pro případnou výměnu, aby se podle potřeby dále zlepšilo provádění;

4) usnadnění dodržování lhůt, v nichž mají být informace zpřístupněny jinému členskému státu, včetně případů, kdy je vyžadováno soudní povolení.

Specifický cíl 2: *Zajistit, aby všechny členské státy měly účinně fungující jednotné kontaktní místo, a to i v případě, že je třeba soudní povolení k poskytnutí informací na žádost jiného členského státu.*

Prostřednictvím:

1) vypracování nového souboru doprovodných „měkkých“ opatření, jako jsou podle potřeby školení, finanční podpora a příslušné pokyny Komise;

2) stanovení minimálních společných požadavků na složení jednotných kontaktních míst (včetně případů, kdy je vyžadováno soudní povolení), na jejich funkce, personální obsazení a možnosti.

Specifický cíl 3: *Napravit nárůst počtu komunikačních kanálů používaných pro výměnu informací mezi členskými státy v oblasti prosazování práva a zároveň posílit úlohu Europolu*

---

36 Kodex policejní spolupráce EU – boj proti přeshraniční závažné a organizované trestné činnosti (europa.eu)

37 Viz posouzení dopadů připojené k tomuto návrhu.

jako centrály EU pro informace o trestné činnosti u trestných činů, které spadají do jeho mandátu.

Prostřednictvím:

1) vypracování nového souboru doprovodných „měkkých“ opatření, jako jsou podle potřeby školení, finanční podpora a pokyny Komise ke sdílení informací;

2) požadavku, aby členské státy používaly aplikaci SIENA pro všechny dvoustranné a mnohostranné výměny informací podle navrhované směrnice po nezbytném přechodném období, v němž bude zajištěno plné nasazení aplikace SIENA.

Tato opatření **zefektivní, vyjasní, rozvinou a zmodernizují přeshraniční spolupráci v oblasti vymáhání práva a zároveň lépe zajistí základní práva**, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů (jak je vysvětleno níže). Rovněž posílí podporu, kterou Europol poskytuje členským státům v boji proti nově vznikajícím hrozbám. Upřednostňovaná možnost politiky zajistí silné sblížení vnitrostátních postupů týkajících se účinného a efektivního fungování jednotného kontaktního místa prostřednictvím společných minimálních standardů.

Očekává se, že nejpozitivnější dopady upřednostňované možnosti politiky bude mít zřízení jednotného kontaktního místa jako centrálního místa pro spolupráci v oblasti prosazování práva ve všech členských státech. Zřízení aplikace Europolu SIENA jako základního komunikačního kanálu přispěje k zefektivnění výměny informací v oblasti prosazování práva a zároveň zajistí soustřeďování informací v Europolu a bezpečnost těchto informací (a osobních údajů). Upřednostňovaná možnost politiky obsahuje také doprovodná opatření, jako jsou příslušná školení a finanční podpora, které jsou klíčovými faktory pro dosažení výše uvedených specifických cílů. Upřednostňovaná možnost odráží nejlepší kumulativní dopady, pokud jde o důležitost, přidanou hodnotu, účinnost, efektivitu, soudržnost a proporcionalitu. Čerpá poučení z minulosti a zároveň je dostatečně ambiciózní. Také náležitě zohledňuje názory členských států a zároveň reaguje na oprávněná očekávání občanů a podniků v EU. Upřednostňovaná možnost tak přispívá k účinnému a efektivnímu fungování schengenského prostoru.

- **Základní práva**

Posouzení dopadů, které je připojeno k tomuto návrhu, analyzovalo účinky, které mohou mít jednotlivé možnosti politiky, včetně opatření předpokládaných tímto návrhem směrnice, na základní práva občanů. Jakékoli možnosti politiky týkající se sdílení informací mezi donucovacími orgány mají z definice dopad na právo na ochranu osobních údajů, jak je stanoveno v článku 8 Listiny základních práv EU (dále jen „Listina“) a v článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Možnosti politiky mají rovněž potenciální dopad na další základní práva, jako jsou práva chráněná články 2 (právo na život), 3 (právo na nedotknutelnost lidské osobnosti), 6 (právo na svobodu a bezpečnost), 17 (právo na vlastnictví) a 45 (volný pohyb a pobyt) Listiny. Posouzení dopadů dospělo k závěru, že zvolené možnosti politiky jsou přiměřené, neboť se omezují na to, co je nezbytně nutné k dosažení cíle, jímž je zajištění vnitřní bezpečnosti v schengenském prostoru při ochraně volného pohybu osob[38].

Dále se očekává, že sladění příslušných pravidel pro výměnu informací pro účely vymáhání práva s následně přijatými a platnými pravidly o zpracování osobních údajů pro účely vymáhání práva (podle směrnice o ochraně údajů při vymáhání práva z roku 2016[39]) bude mít

[38] Viz posouzení dopadů připojené k tomuto návrhu.

[39] Směrnice (EU) 2016/680 (Úř. věst. L 119, 4.5.2016).

pozitivní dopad na ochranu základních práv občanů. Používání aplikace SIENA jako komunikačního kanálu rovněž zvýší bezpečnost systémů zpracování osobních údajů a jejich celkovou ochranu před možným zneužitím. Vzhledem k tomu, že směrnice o ochraně údajů při vymáhání práva poskytuje a zajišťuje požadovanou úroveň ochrany osobních údajů v Unii, není třeba jít nad její rámec. Sladění naopak zajistí plný soulad s pravidly EU pro ochranu osobních údajů, včetně pravidel obsažených ve směrnici o ochraně údajů při vymáhání práva. Tímto způsobem se naplňuje závazek Komise obsažený ve sdělení z roku 2020, že „*v posledním čtvrtletí roku 2021 předloží legislativní návrh, který bude zahrnovat přinejmenším pozměňovací návrh rámcového rozhodnutí Rady 2006/960/SVV s cílem zajistit nezbytné sladění v oblasti ochrany údajů*“[40].

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Ačkoli je to velmi závislé na zvláštnostech nastavení jednotlivých vnitrostátních informačních systémů a právních parametrech, Europol poskytl odhad možných nákladů, který je uveden v posouzení dopadů připojeném k tomuto návrhu. Nezbytná modernizace informačních technologií v jednotných kontaktních místech a ve střediscích policejní a celní spolupráce[41] byla odhadnuta na maximální **jednorázovou** částku **11,5 milionu EUR**. Tato částka by měla být rozdělena takto:

– 1,5 milionu na zřízení systémů správy případů (CMS) v deseti členských státech (dosud nevybavených),

– 1 milion na integraci aplikace SIENA do systému CMS jednotných kontaktních míst dvaceti členských států (dosud nevybavených),

– 2,25 milionu na vytvoření spojení středisek policejní a celní spolupráce s aplikací SIENA v maximálně 45 střediscích policejní a celní spolupráce (14 z 59 je již připojeno),

– 6,75 milionu na zřízení CMS v maximálně 45 střediscích policejní a celní spolupráce (45 krát 150 000 EUR).

Tyto náklady (jednorázové investice) jsou považovány za přijatelné a **přiměřené** zjištěnému problému a nepřekračují rámec toho, co je nezbytné k dosažení specifických cílů stanovených tímto návrhem směrnice. Je třeba poznamenat, že členské státy v každém případě pokračují v modernizaci svých IT systémů (také v souvislosti s interoperabilitou informačních systémů EU). To poskytuje dobrou příležitost k nákladově efektivnímu provedení změn, které tento návrh předpokládá. Tyto odhady nepokrývají potřeby školení, protože zejména v případě modernizace IT jsou náklady na školení značně závislé na specifických rysech jednotlivých národních systémů IT a právních parametrech.

V každém případě by náklady na vnitrostátní úrovni měly být hrazeny z programů členských států v rámci Fondu pro vnitřní bezpečnost[42]. Fond pro vnitřní bezpečnost obsahuje specifický cíl „*zlepšit a usnadnit výměnu informací*“ a „*zlepšit a zintenzivnit přeshraniční spolupráci*“[43]. Členské státy se proto vyzývají, aby při přípravě svých národních programů do nich zahrnuly činnosti důležité pro provádění plánované směrnice s výslovným odkazem na jednotná

---

40 COM(2020) 262, *Další postup při uvádění acquis dřívějšího třetího pilíře do souladu s pravidly pro ochranu údajů.*

41 Střediska policejní a celní spolupráce jsou regionální informační centrály zřízené v příhraničních oblastech dvou nebo více členských států. Jsou složena z pracovníků donucovacích orgánů těchto členských států. Dosud bylo v Evropě zřízeno 59 středisek policejní a celní spolupráce.

42 Nařízení (EU) 2021/1149.

43 Viz čl. 3 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) 2021/1149.

kontaktní místa a střediska policejní a celní spolupráce a na připojení k aplikaci SIENA. Vzhledem k tomu, že některé členské státy jsou v úrovni spolupráce pokročilejší než jiné, budou se náklady na provádění navrhované směrnice v jednotlivých členských státech lišit.

Kromě nákladů potenciálně hrazených z programů členských států v rámci Fondu pro vnitřní bezpečnost nevzniknou na úrovni EU žádné další náklady.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Hodnocení dopadů navrhovaných opatření závisí na informacích, které poskytnou členské státy. Z tohoto důvodu tento návrh obsahuje **ustanovení o shromažďování datových ukazatelů**. Odpovědnost za shromažďování příslušných monitorovacích údajů by měla být v kompetenci vnitrostátních orgánů, v ideálním případě jednotných kontaktních míst. Následně bude sledování těchto ukazatelů činnosti sloužit k informování o uplatňování navrhovaných opatření.

V této souvislosti předkládaný návrh vyžaduje, aby Komise předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž posoudí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto navrhovanou směrnicí. Příslušný článek rovněž vyžaduje, aby Komise po pěti letech od vstupu směrnice v platnost předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž zhodnotí její přidanou hodnotu, a zvážila případný přezkum směrnice, pokud bude vhodný.

Kromě tohoto právního návrhu zřídí Komise na základě své správní samostatnosti **neformální expertní skupinu** složenou z odborníků z každého členského státu, která bude Komisi poskytovat poradenství a podporu při sledování a uplatňování směrnice, včetně přípravy pokynů Komise. Tato expertní skupina by mohla navázat na stávající neformální síť vedoucích jednotných kontaktních míst. V neposlední řadě bude i nadále používán hodnotící a monitorovací mechanismus k ověření uplatňování schengenského *acquis* v oblasti policejní spolupráce, a to v souladu se stávajícím nařízením Rady[44], případně v souladu s jeho možnou změnou[45]. Tyto hodnotící zprávy se dosud týkaly provádění švédského rámcového rozhodnutí. Budoucí hodnocení budou zahrnovat uplatňování plánované nové směrnice.

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Tento legislativní návrh směrnice je strukturován do šesti kapitol:

1) Obecná ustanovení o výměně informací mezi donucovacími orgány členských států za účelem předcházení trestným činům, jejich odhalování a vyšetřování (články 1 až 3)

První blok ustanovení vychází ze struktury a podstaty švédského rámcového rozhodnutí platného od roku 2006. Kromě toho uvádí svou oblast působnosti a obsah do souladu s ustanoveními týkajícími se policejní spolupráce (hlava V kapitola 4) zavedenými Lisabonskou smlouvou platnou od roku 2009.

Článek 1 vymezuje oblast uplatňování horizontálních pravidel pro výměnu informací pro účely předcházení trestným činům, jejich odhalování nebo vyšetřování. Ustanovení této směrnice se použijí, pokud jiné zvláštní právní akty EU nestanoví jinak.

---

44 Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27.

45 Návrh Komise na nařízení Rady o vytvoření a fungování hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení nařízení (EU) č. 1053/2013 ze dne 2. června 2021.

Článek 2 definuje řadu klíčových pojmů, jako jsou orgány, na které se vztahují horizontální pravidla pro výměnu informací, dotčené trestné činy a druh informací, které mají donucovací orgány k dispozici.

Článek 3 uvádí tři zásady, které musí být dodržovány při výměně informací mezi členskými státy podle směrnice: zásadu rovnocenného přístupu, která stanoví, že pro výměnu informací v rámci členského státu a mezi členskými státy musí existovat v podstatě stejné podmínky; zásadu dostupnosti, která stanoví, že pokud jsou informace o trestném činu dostupné v jednom členském státě, musí být zpravidla zpřístupněny i jiným členským státům; a zásadu důvěrnosti, která zaručuje, že členské státy budou při nakládání s takovými informacemi dodržovat požadavky ostatních členských států na důvěrnost a zajistí podobnou úroveň ochrany.

2) Výměna informací prostřednictvím jednotného kontaktního místa (články 4 až 6)

Článek 4 stanoví řadu požadavků týkajících se žádostí o informace zasílaných jednotnému kontaktnímu místu. To se týká zejména kritérií odůvodňujících žádost a označujících naléhavost. Žádost podává jednotné kontaktní místo jiných členských států nebo – pokud tak členský stát rozhodne – jiné donucovací orgány. Jazyk použitý pro žádost musí být vybrán ze seznamu jazyků, který je každý členský stát povinen sestavit a který bude zveřejněn v Úředním věstníku EU.

Článek 5 stanoví povinnost jednotného kontaktního místa, které přijímá žádosti o informace uvedené v článku 4, zpracovat žádosti a odpovědět na ně v přesně stanovených lhůtách, od nichž se lze odchýlit pouze za určitých úzce vymezených okolností, a to v případě, že je vyžadováno soudní povolení. Takto poskytnuté informace budou muset být ve stejném jazyce, v jakém byla podána žádost.

Článek 6 stanoví taxativní výčet důvodů, které může jednotné kontaktní místo v objektivně odůvodněných případech použít k zamítnutí poskytnutí požadovaných informací, o čemž musí být neprodleně informován příslušný orgán žádajícího členského státu. Zavádí se možnost, aby jednotné kontaktní místo požádalo o vysvětlení obsahu žádostí, což pozastaví běh příslušných lhůt, avšak pouze v případě, že je vysvětlení objektivně nezbytné k tomu, aby žádost nebyla zamítnuta. V případě dalších vysvětlení, která mohou být považována za nezbytná, k takovému pozastavení nedojde.

3) Ostatní výměny informací (články 7 až 8)

Článek 7 stanoví povinnost členských států sdílet informace s jiným (jinými) členským státem (státy) spontánně, tj. z vlastního podnětu příslušného orgánu, aniž by byla podána žádost o informace, pokud tyto informace mohou napomoci k dosažení jednoho z účelů uvedených ve směrnici.

Článek 8 zajišťuje, aby příslušná jednotná kontaktní místa byla vedle žádostí podaných jednotným kontaktním místům informována rovněž o jakékoli výměně informací na žádost, tj. buď o výměně informací na žádost vyřizované přímo mezi donucovacími orgány různých členských států, nebo o žádostech o informace podaných jednotným kontaktním místem donucovacímu orgánu jiného členského státu. To zahrnuje příslušné výměny informací mezi středisky policejní a celní spolupráce a jakýmikoli jinými rovnocennými subjekty, pokud jsou podle navrhované směrnice považovány za donucovací orgány.

4) Další pravidla pro poskytování informací podle kapitol II a III (články 9 až 13)

Článek 9 se zabývá situacemi, kdy je podle vnitrostátního práva členského státu, kterému jsou příslušné informace dostupné, k poskytnutí těchto informací vyžadováno soudní povolení, a to buď na žádost, nebo spontánně, a buď jednotným kontaktním místem, nebo donucovacím

orgánem. Toto ustanovení uvádí v platnost a dále upřesňuje zásadu rovnocenného přístupu, což znamená, že v případě, kdy požadované informace podléhají soudnímu povolení, musí platit v podstatě stejné podmínky bez ohledu na to, že informace mají být poskytnuty orgánu jiného členského státu, a nikoli orgánu téhož členského státu. Tento článek rovněž stanoví, že dotčený orgán musí neprodleně podniknout všechny nezbytné kroky, jak praktické, tak právní, v souladu se svým vnitrostátním právem, aby takové soudní povolení získal co nejdříve.

Článek 10 stanoví určité požadavky, jejichž cílem je zajistit odpovídající ochranu osobních údajů, což vyplývá zejména ze sladění s pravidly směrnice o ochraně údajů při vymáhání práva.

Článek 11 upravuje jazyk, který mají jednotná kontaktní místa a donucovací orgány používat v situacích uvedených v této směrnici, a to jak pokud jde o samotné poskytování informací, tak o jakoukoli jinou komunikaci s tím spojenou. Na přímou výměnu informací a další komunikaci uvedenou v článku 8 se tyto jazykové požadavky nevztahují. Členské státy vypracují seznam pro ně přijatelných jazyků, který by měl zahrnovat i angličtinu. Tyto seznamy Komise zveřejní v Úředním věstníku EU.

Článek 12 zavádí povinnost jednotného kontaktního místa i všech ostatních donucovacích orgánů systematicky informovat Europol (což znamená „uvést do kopie“), pokud se výměny týkají trestných činů spadajících do mandátu Europolu, jak je uvedeno v jeho základním aktu. Tato povinnost zajišťuje, aby Europol mohl plnit svou úlohu informační centrály v EU, pokud jde o informace důležité pro účely vymáhání práva.

Článek 13 vyžaduje, aby všechny příslušné orgány používaly aplikaci sítě pro bezpečnou výměnu informací (SIENA), kterou spravuje Europol, a za tímto účelem k ní byly přímo připojeny, pro veškerou výměnu informací a související komunikaci, na kterou se vztahuje směrnice. Tato pravidla pro povinné používání aplikace SIENA se nepoužijí v případech, kdy zvláštní právní akty Unie obsahují odlišné požadavky na komunikační kanál, který má být použit, například pro výměny informací, jež se řídí nařízením o SIS[46], protože výměny podle těchto zvláštních aktů jsou z oblasti působnosti této směrnice vyloučeny.

5) Minimální požadavky na zřízení jednotného kontaktního místa jako ústředního subjektu pro koordinaci výměny informací mezi členskými státy (články 14 až 16)

Pátý blok ustanovení stanoví a rozvíjí povinnost každého členského státu zřídit nebo určit jednotné kontaktní místo jako ústřední subjekt koordinující výměnu informací mezi jeho donucovacími orgány a orgány jiných členských států v oblasti působnosti směrnice. Stanovuje řadu minimálních požadavků, které musí jednotná kontaktní místa splňovat.

Článek 14 stanoví úkoly a možnosti jednotného kontaktního místa. Aby mohlo jednotné kontaktní místo plnit své funkce, musí mít přístup k nezbytným informacím a musí být systematicky informováno o všech přímých výměnách informací mezi vnitrostátními orgány a orgány jiných členských států. Skutečné zřízení nebo určení jednotných kontaktních míst musí být ve stanovené lhůtě oznámeno Komisi, která je poté musí zveřejnit v Úředním věstníku EU.

---

[46] Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 1. Nařízení 2018/1860 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí; nařízení 2018/1861 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti hraničních kontrol, o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a o změně a zrušení nařízení č. 1987/2006; nařízení 2018/1862 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU, v platném znění.

Článek 15 stanoví minimální požadavky na složení jednotného kontaktního místa a ponechává každému členskému státu určitou míru flexibility, aby si určil přesnou organizaci a složení podle toho, co považuje za nejvhodnější v závislosti na svých vnitrostátních podmínkách, pokud jsou splněny požadavky směrnice.

Článek 16 definuje minimální požadavky na systém správy případů jednotného kontaktního místa.

6) Závěrečná ustanovení

Závěrečná ustanovení zajišťují, aby bylo provádění navrhované směrnice řádně monitorováno. Za prvé, členské státy mají povinnost shromažďovat a poskytovat každoročně minimální soubor statistických údajů (článek 17). Za druhé, Komise má povinnost podávat zprávy Evropskému parlamentu a Radě, mimo jiné s ohledem na údaje poskytnuté členskými státy, což za třetí těmto dvěma institucím umožňuje rovněž sledovat provádění směrnice (článek 18).

A konečně články 19, 20, 21, 22 a 23 se zabývají řadou nezbytných právně-technických otázek, konkrétně vypuštěním nebo zrušením již existujících pravidel, která pravidla navrhované směrnice nahrazují, provedením ve vnitrostátním právu, jakož i vstupem v platnost a adresáty. Pokud jde o stávající pravidla obsažená v Úmluvě k provedení Schengenské dohody (článek 19), nahrazuje se její článek 39 pouze v rozsahu, v němž se týká výměny informací pro účely uvedené v navrhované směrnici. Článek 39 se nadále použije u ostatních forem policejní spolupráce, na které se tento článek vztahuje. Naproti tomu článek 46 Úmluvy k provedení Schengenské dohody, který se výslovně týká takové výměny informací, je navrhovanou směrnicí plně nahrazen, a proto se zrušuje.

2021/0411 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o výměně informací mezi donucovacími orgány členských států a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2006/960/SVV

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 87 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nadnárodní hrozby zahrnující trestnou činnost vyžadují koordinovanou, cílenou a přizpůsobenou reakci. V boji proti organizované trestné činnosti a terorismu jsou sice v první linii vnitrostátní orgány působící v terénu, ale pro zajištění účinné a efektivní spolupráce, včetně výměny informací, je prvořadá činnost na úrovni Unie. Organizovaná trestná činnost, a zejména terorismus, jsou kromě toho typickým znakem provázanosti vnitřní a vnější bezpečnosti. Tyto hrozby se šíří přes hranice a projevují se v organizovaném zločinu a teroristických skupinách, které páchají širokou škálu trestné činnosti.

(2) V prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích by policisté v jednom členském státě měli mít v rámci platného práva Unie a vnitrostátního práva možnost získat rovnocenný přístup k informacím, které mají k dispozici jejich kolegové v jiném členském státě. V tomto ohledu by měly donucovací orgány účinně a standardně spolupracovat v celé Unii. Nezbytnou součástí opatření, která podporují veřejnou bezpečnost ve vzájemně závislém prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, je proto policejní spolupráce při výměně důležitých informací pro účely vymáhání práva. Výměna informací o trestných činech a trestné činnosti, včetně terorismu, slouží celkovému cíli ochrany bezpečnosti fyzických osob.

(3) Výměnu informací mezi členskými státy za účelem předcházení trestným činům a jejich odhalování upravuje Úmluva k provedení schengenské dohody ze dne 14. června 1985[47], přijatá dne 19. června 1990, a to zejména ve svých článcích 39 a 46. Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV[48] uvedená ustanovení částečně nahradilo a

[47] Úmluva k provedení schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

[48] Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89).

zavedlo nová pravidla pro výměnu informací a zpravodajských poznatků mezi donucovacími orgány členských států.

(4) Z hodnocení, včetně hodnocení provedených podle nařízení Rady (EU) č. 1053/2013[49], vyplynulo, že rámcové rozhodnutí 2006/960/SVV není dostatečně jasné a nezajišťuje odpovídající a rychlou výměnu příslušných informací mezi členskými státy. Z hodnocení rovněž vyplynulo, že uvedené rámcové rozhodnutí se v praxi téměř nepoužívá, částečně kvůli nejasnostem mezi oblastí působnosti Úmluvy k provedení schengenské dohody a uvedeného rámcového rozhodnutí.

(5) Proto by měl být stávající právní rámec sestávající z příslušných ustanovení Úmluvy k provedení schengenské dohody a rámcového rozhodnutí 2006/960/SVV aktualizován a nahrazen tak, aby se prostřednictvím stanovení jasných a harmonizovaných pravidel usnadnila a zajistila přiměřená a rychlá výměna informací mezi příslušnými donucovacími orgány různých členských států.

(6) Rozpory mezi příslušnými ustanoveními Úmluvy k provedení schengenské dohody a rámcového rozhodnutí 2006/960/SVV by měly být řešeny zejména tím, že bude upravena výměna informací za účelem předcházení trestným činům, jejich odhalování nebo vyšetřování, čímž se v oblasti této výměny plně nahradí články 39 a 46 uvedené úmluvy a zajistí se tak nezbytná právní jistota. Kromě toho by měla být příslušná pravidla zjednodušena a vyjasněna, aby se usnadnilo jejich účinné uplatňování v praxi.

(7) Je nezbytné stanovit pravidla upravující průřezové aspekty této výměny informací mezi členskými státy. Pravidly této směrnice by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel práva Unie týkajících se zvláštních systémů nebo rámců pro tyto výměny, například podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860[50], (EU) 2018/1861[51], (EU) 2018/1862[52]a (EU) 2016/794[53], směrnic Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681[54] a 2019/1153[55] a rozhodnutí Rady 2008/615/SVV[56] a 2008/616/SVV[57].

---

49 Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27).

50 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. listopadu 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 1).

51 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti hraničních kontrol, o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a o změně a zrušení nařízení č. 1987/2006 (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 14).

52 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 56).

53 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

54 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 132).

55 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 122).

(8) Tato směrnice neupravuje poskytování a používání informací jako důkazů v soudním řízení. Zejména by neměla být chápána tak, že zakládá právo používat informace poskytnuté podle této směrnice jako důkaz, a proto ponechává nedotčen jakýkoli požadavek stanovený v rozhodném právu, že pro takové použití je nutno získat souhlas členského státu, který informace za účelem takového použití poskytuje. Touto směrnicí nejsou dotčeny akty práva Unie týkající se důkazů, jako je nařízení (EU) .../...[58] *[o evropských předávacích a uchovávacích příkazech pro elektronické důkazy v trestních věcech*] a směrnice (EU) .../...[59] *[kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro jmenování právních zástupců za účelem shromažďování důkazů v trestním řízení*].

(9) Všechny výměny informací podle této směrnice by měly podléhat třem obecným zásadám, a to zásadě dostupnosti, rovnocenného přístupu a důvěrnosti. Ačkoli těmito zásadami nejsou dotčena zvláštní ustanovení této směrnice, měly by být v příslušných případech vodítkem pro její výklad a uplatňování. Například zásada dostupnosti by měla být chápána tak, že příslušné informace, které má k dispozici jednotné kontaktní místo nebo donucovací orgány jednoho členského státu, by měly být v co největší míře dostupné i orgánům jiných členských států. Touto zásadou by však v odůvodněných případech nemělo být dotčeno uplatňování zvláštních ustanovení této směrnice omezujících dostupnost informací, jako jsou ustanovení o důvodech pro zamítnutí žádosti o informace a soudní povolení. Kromě toho by podle zásady rovnocenného přístupu měl být přístup jednotného kontaktního místa a donucovacích orgánů jiných členských států k příslušným informacím v zásadě stejný, a tedy ani přísnější, ani méně přísný než přístup orgánů téhož členského státu, s výhradou zvláštních ustanovení směrnice.

(10) Aby bylo dosaženo cíle usnadnit a zajistit přiměřenou a rychlou výměnu informací mezi členskými státy, mělo by být stanoveno, že tyto informace lze získat zasláním žádosti o informace jednotnému kontaktnímu místu dotčeného druhého členského státu v souladu s určitými jasnými, zjednodušenými a harmonizovanými požadavky. Pokud jde o obsah těchto žádostí o informace, mělo by být zejména vyčerpávajícím a dostatečně podrobným způsobem, aniž by byla dotčena potřeba individuálního posouzení, stanoveno, kdy mají být považovány za naléhavé a jaká vysvětlení mají obsahovat jako minimum.

(11) Ačkoli by jednotná kontaktní místa každého členského státu měla mít v každém případě možnost podávat žádosti o informace jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu, v zájmu flexibility by členské státy měly mít možnost rozhodnout, že tyto žádosti mohou kromě nich podávat také jejich donucovací orgány. Aby však jednotná kontaktní místa mohla plnit své koordinační funkce podle této směrnice, je nezbytné, aby v případě, že členský stát takové rozhodnutí přijme, bylo jeho jednotné kontaktní místo informováno o všech těchto odchozích žádostech, jakož i o všech sděleních, která se jich týkají, a to vždy v kopii.

---

56 Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1).

57 Rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008 o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12). Návrhem nařízení o automatizované výměně údajů pro policejní spolupráci („Prüm II“) se mají zrušit části těchto rozhodnutí Rady.

58 Návrh nařízení, COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD).

59 Návrh směrnice, COM(2018) 226 final – 2018/0107 (COD).

(12) Lhůty jsou nezbytné k zajištění rychlého vyřízení žádostí o informace podaných na jednotném kontaktním místě. Tyto lhůty by měly být jasné a přiměřené a měly by zohledňovat, zda je žádost o informace naléhavá a zda je nutné předchozí soudní povolení. Aby bylo zajištěno dodržování platných lhůt a zároveň umožněna určitá míra flexibility v objektivně odůvodněných případech, je nutné výjimečně povolit odchylky pouze výjimečně, pokud příslušný justiční orgán dožádaného členského státu potřebuje dodatečnou lhůtu k rozhodnutí o udělení nezbytného soudního povolení. Taková potřeba může vzniknout například z důvodu širokého rozsahu nebo složitosti záležitostí, které jsou předmětem žádosti o informace.

(13) Ve výjimečných případech může být objektivně odůvodněné, aby členský stát odmítl žádost o informace podanou jednotnému kontaktnímu místu. Aby bylo zajištěno účinné fungování systému vytvořeného touto směrnicí, měly by být tyto případy taxativně vymezeny a vykládány restriktivně. Pokud se pouze část informací, kterých se taková žádost o informace týká, vztahuje k důvodům zamítnutí žádosti, musí být zbývající informace poskytnuty ve lhůtách stanovených touto směrnicí. Měla by být stanovena možnost požádat o vysvětlení, což by mělo pozastavit běh příslušných lhůt. Taková možnost by však měla existovat pouze v případě, že jsou vysvětlení objektivně nezbytná a přiměřená v tom smyslu, že žádost o informace by jinak musela být odmítnuta z některého z důvodů uvedených v této směrnici. V zájmu účinné spolupráce by mělo být i nadále možné požadovat potřebná vysvětlení také v jiných situacích, aniž by to však vedlo k pozastavení lhůt.

(14) Aby byla umožněna nezbytná flexibilita s ohledem na operativní potřeby, které se mohou v praxi lišit, měly by být kromě žádostí o informace podávaných jednotným kontaktním místům stanoveny dva další způsoby výměny informací. Prvním z nich je spontánní poskytnutí informací, tj. z vlastní iniciativy jednotného kontaktního místa, nebo donucovacích orgánů bez předchozí žádosti. Druhým je poskytnutí informací na základě žádostí o informace podaných jednotnými kontaktními místy nebo donucovacími orgány, které nejsou adresovány jednotnému kontaktnímu místu, ale přímo donucovacím orgánům jiného členského státu. Pro oba způsoby by měl být stanoven pouze omezený počet minimálních požadavků, zejména pokud jde o informování jednotných kontaktních míst, a pokud jde o poskytování informací z vlastního podnětu, o situace, v nichž mají být informace poskytovány, a jazyk, který má být používán.

(15) Důležitou zárukou může být požadavek předchozího soudního povolení k poskytnutí informací. Právní systémy členských států se v tomto ohledu liší a tato směrnice by neměla být chápána tak, že se dotýká těchto požadavků stanovených vnitrostátním právem, vyjma toho, že je podmiňuje tím, aby se s vnitrostátními výměnami a výměnami mezi členskými státy zacházelo rovnocenným způsobem, a to jak po věcné, tak po procesní stránce. Kromě toho by jednotné kontaktní místo, případně donucovací orgány, členského státu příslušného justičního orgánu měly v zájmu minimalizace zpoždění a komplikací spojených s uplatňováním takového požadavku podniknout veškeré praktické a právní kroky, případně ve spolupráci s jednotným kontaktním místem nebo donucovacím orgánem jiného členského státu, který si informace vyžádal, k získání soudního povolení co možná nejdříve.

(16) Je obzvláště důležité, aby byla v souladu s právem Unie zajištěna ochrana osobních údajů v souvislosti se všemi výměnami informací podle této směrnice. Za tímto účelem by měla být pravidla této směrnice sladěna se směrnicí Evropského parlamentu

a Rady (EU) 2016/680[60]. Zejména je třeba upřesnit, že veškeré osobní údaje vyměňované jednotnými kontaktními místy a donucovacími orgány mají zůstat omezeny na kategorie údajů uvedené v oddíle B bodě 2 přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794[61]. Kromě toho by měly být všechny tyto osobní údaje pokud možno rozlišeny podle stupně přesnosti a spolehlivosti, přičemž by měla být odlišena fakta od osobních hodnocení, aby byla zajištěna jak ochrana fyzických osob, tak kvalita a spolehlivost vyměňovaných informací. Pokud se ukáže, že osobní údaje jsou nesprávné, měly by být neprodleně opraveny nebo vymazány. Tato oprava nebo výmaz, jakož i jakékoli jiné zpracování osobních údajů v souvislosti s činnostmi podle této směrnice, by měly být prováděny v souladu s platnými pravidly práva Unie, zejména se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[62], jejichž pravidla tato směrnice ponechává nedotčena.

(17) Aby jednotná kontaktní místa mohla přiměřeně a rychle poskytovat informace, ať už na žádost, nebo z vlastní iniciativy, je důležité, aby si příslušní úředníci dotčených členských států vzájemně rozuměli. Přeshraniční výměně informací často brání jazykové bariéry. Z tohoto důvodu by měla být stanovena pravidla pro používání jazyků, v nichž mají být podávány žádosti o informace předkládané jednotným kontaktním místům, informace, které mají jednotná kontaktní místa poskytovat, jakož i veškerá další související sdělení, například o zamítnutí a vysvětleních. Tato pravidla by měla zajistit rovnováhu mezi respektováním jazykové rozmanitosti v Unii a co nejnižšími náklady na překlady na jedné straně a operativními potřebami spojenými s přiměřenou a rychlou přeshraniční výměnou informací na straně druhé. Členské státy by proto měly sestavit seznam obsahující jeden nebo více úředních jazyků Unie podle vlastního výběru, který by však zároveň obsahoval jeden jazyk, který je široce srozumitelný a používaný v praxi, a to angličtinu.

(18) Prioritou je další rozvoj Agentury Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) jako centrály EU pro informace o trestné činnosti. Proto by při výměně informací nebo souvisejících sdělení bez ohledu na to, zda se tak děje na základě žádosti o informace podané jednotnému kontaktnímu místu nebo donucovacímu orgánu, nebo z vlastního podnětu, měla být zaslána kopie Europolu, avšak pouze pokud se týká trestných činů spadajících do oblasti cílů Europolu. V praxi to lze provést tak, že se standardně zaškrtne příslušné políčko SIENA.

(19) Mělo by se odstranit rozšiřování komunikačních kanálů používaných pro přenos informací o prosazování práva mezi členskými státy a sdělení, která s tím souvisejí, neboť to brání přiměřené a rychlé výměně těchto informací. Proto by mělo být používání aplikace sítě pro bezpečnou výměnu informací s názvem SIENA, spravované Europolem v souladu s nařízením (EU) 2016/794, povinné pro všechny

---

60 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119 4.5.2016, s. 89).

61 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

62 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

takové přenosy a komunikaci podle této směrnice, včetně zasílání žádostí o informace podaných jednotným kontaktním místům a přímo donucovacím orgánům, poskytování informací na základě těchto žádostí a z vlastního podnětu, sdělení o zamítnutí a vysvětlení, jakož i kopií jednotným kontaktním místům a Europolu. Za tímto účelem by měla být všechna jednotná kontaktní místa, jakož i všechny donucovací orgány, které mohou být do takových výměn zapojeny, přímo připojeny k aplikaci SIENA. V tomto ohledu by však mělo být stanoveno přechodné období, aby bylo možné aplikaci SIENA plně zavést.

(20) V zájmu zjednodušení, zprostředkování a lepšího řízení informačních toků by každý členský stát měl zřídit nebo určit jedno jednotné kontaktní místo příslušné pro koordinaci výměny informací podle této směrnice. Jednotná kontaktní místa by měla zejména přispět ke zmírnění roztříštěnosti prostředí donucovacích orgánů, zejména pokud jde o informační toky, v reakci na rostoucí potřebu společně řešit přeshraniční trestnou činnost, jako je obchod s drogami a terorismus. Aby jednotná kontaktní místa mohla účinně plnit své koordinační funkce, pokud jde o přeshraniční výměnu informací pro účely vymáhání práva podle této směrnice, měla by jim být přidělena řada konkrétních, minimálních úkolů a měla by mít rovněž určité minimální možnosti.

(21) Tyto možnosti jednotných kontaktních míst by měly zahrnovat přístup ke všem informacím dostupným v jejich vlastním členském státě, včetně uživatelsky přívětivého přístupu do všech příslušných unijních a mezinárodních databází a platforem v souladu s podmínkami stanovenými v platném právu Unie a vnitrostátním právu. Aby bylo možné splnit požadavky této směrnice, zejména požadavky týkající se lhůt, měla by jednotná kontaktní místa disponovat odpovídajícími zdroji, včetně odpovídajících překladatelských kapacit, a měla by fungovat nepřetržitě. V tomto ohledu může jejich efektivitu a účinnost zvýšit zřízení recepce, která by byla schopna kontrolovat, zpracovávat a směrovat příchozí žádosti o informace. Tyto možnosti by měly zahrnovat také to, že budou mít kdykoli k dispozici justiční orgány kompetentní udělit nezbytná soudní povolení. V praxi toho lze dosáhnout například zajištěním fyzické přítomnosti nebo funkční dostupnosti těchto justičních orgánů, a to buď v prostorách jednotného kontaktního místa, nebo přímo na zavolání.

(22) Aby jednotná kontaktní místa mohla účinně plnit své koordinační funkce podle této směrnice, měla by být složena ze zástupců vnitrostátních donucovacích orgánů, jejichž zapojení je nezbytné pro přiměřenou a rychlou výměnu informací podle této směrnice. Přestože je na každém členském státě, aby rozhodl o přesné organizaci a složení potřebném pro splnění uvedeného požadavku, mohou tito zástupci zahrnovat policejní, celní a jiné donucovací orgány příslušné pro předcházení trestným činům, jejich odhalování nebo vyšetřování, jakož i případné kontaktní osoby pro regionální a bilaterální úřady, jako jsou styční důstojníci a přidělenci vyslaní do jiných členských států nebo do nich přidělení a příslušné agentury Unie pro prosazování práva, jako je Europol. V zájmu účinné koordinace by však jednotná kontaktní místa měla být složena přinejmenším ze zástupců národní jednotky Europolu, centrály SIRENE, útvaru pro informace o cestujících a národní ústředny Interpolu, jak je stanoveno v příslušných právních předpisech, a to bez ohledu na to, že se tato směrnice nevztahuje na výměnu informací, kterou tyto právní předpisy Unie výslovně upravují.

(23) Zavedení a provozování elektronického jednotného systému správy případů, v němž mají jednotná kontaktní místa určité minimální funkce a možnosti, je nezbytné k tomu, aby jednotná kontaktní místa mohla účinně a efektivně plnit své úkoly podle této směrnice, zejména pokud jde o správu informací.

(24) Aby bylo možné provádět nezbytné sledování a hodnocení uplatňování této směrnice, měly by být členské státy povinny shromažďovat určité údaje a každoročně je poskytovat Komisi. Tento požadavek je nezbytný zejména k doplnění chybějících srovnatelných údajů, které by kvantifikovaly příslušné výměny informací, a rovněž usnadňuje plnění oznamovací povinnosti, kterou má Komise.

(25) Přeshraniční povaha trestné činnosti a terorismu vyžaduje, aby se členské státy při řešení takových trestných činů navzájem na sebe spoléhaly. Přiměřených a rychlých toků informací mezi příslušnými donucovacími orgány a Europolem nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni jednotlivých členských států. Vzhledem k rozsahu a účinkům opatření toho lze lépe dosáhnout na úrovni Unie stanovením společných pravidel pro výměnu informací. Unie tak může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

(26) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná. Vzhledem k tomu, že tato směrnice navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí této směrnice Radou, zda ji provede ve svém vnitrostátním právu.

(27) Tato směrnice rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES účastní Irsko[63]; Irsko se tedy podílí na jejím přijímání a tato směrnice je pro ně závazná.

(28) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí tato směrnice ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[64], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě H rozhodnutí Rady 1999/437/ES[65].

(29) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí tato směrnice ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[66], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě H rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES[67] a s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/149/SVV[68].

---

63 Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002).

64 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

65 Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999).

66 Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

67 Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008).

68 Rozhodnutí Rady 2008/149/SVV ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie (Úř. věst. L 53, 27.2.2008).

(30) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí tato směrnice ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[69], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě H rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU[70] a s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/349/EU[71],

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Kapitola I

Obecná ustanovení

Článek 1
Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla pro výměnu informací mezi donucovacími orgány členských států, je-li to nezbytné pro účely předcházení trestným činům, jejich odhalování nebo vyšetřování.

   Tato směrnice stanoví zejména pravidla pro:

   a) žádosti o informace podané jednotným kontaktním místům zřízeným nebo určeným členskými státy, zejména pro obsah těchto žádostí, závazné lhůty pro poskytnutí požadovaných informací, důvody k zamítnutí těchto žádostí a komunikační kanál, který se v souvislosti s těmito žádostmi použije;

   b) poskytování příslušných informací z vlastní iniciativy jednotným kontaktním místům nebo donucovacím orgánům jiných členských států, zejména pro situaci a způsob, jakým mají být tyto informace poskytovány;

   c) komunikační kanál, který se má používat pro všechny výměny informací, a informace, jež se poskytují jednotným kontaktním místům v souvislosti s výměnou informací přímo mezi donucovacími orgány členských států;

   d) zřízení, úkoly, složení a možnosti jednotného kontaktního místa, včetně zavedení jednotného elektronického systému správy případů pro plnění jeho úkolů.

---

69 Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

70 Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011).

71 Rozhodnutí Rady 2011/349/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, zejména pokud jde o justiční spolupráci v trestních věcech a policejní spolupráci (Úř. věst. L 160, 18.6.2011).

2. Tato směrnice se nevztahuje na výměnu informací mezi donucovacími orgány členských států za účelem předcházení trestným činům, které jsou výslovně upraveny jinými právními akty Unie, jejich odhalování nebo vyšetřování.

3. Tato směrnice neukládá členským státům povinnost:

a) získávat informace prostřednictvím donucovacích opatření přijatých v souladu s vnitrostátními právními předpisy za účelem jejich poskytnutí donucovacím orgánům jiných členských států;

b) uchovávat informace pro účel uvedený v písmenu a);

c) poskytovat informace donucovacím orgánům jiných členských států, které mají být použity jako důkaz v soudním řízení.

4. Tato směrnice nezakládá právo použít informace poskytnuté v souladu s touto směrnicí jako důkaz v soudním řízení.

Článek 2
Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „donucovacím orgánem“ jakýkoli orgán členského státu, který je podle vnitrostátního práva příslušný k předcházení trestným činům, jejich odhalování nebo vyšetřování;

2) „trestnými činy“ kterýkoli z těchto činů:

a) trestné činy uvedené v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV[72];

b) trestné činy uvedené v čl. 3 odst. 1 a 2 nařízení (EU) 2016/794;

c) daňové trestné činy týkající se přímých a nepřímých daní, jak jsou stanoveny ve vnitrostátním právu;

3) „informacemi“ jakýkoli obsah týkající se jedné nebo více fyzických osob, skutečností nebo okolností, které jsou důležité pro donucovací orgány v souvislosti s plněním jejich úkolů podle vnitrostátního práva při předcházení trestným činům, jejich odhalování nebo vyšetřování;

4) „dostupnými“ informacemi informace, které má buď jednotné kontaktní místo, nebo donucovací orgány dožádaného členského státu, případně informace, které mohou tato jednotná kontaktní místa nebo donucovací orgány získat od jiných orgánů veřejné moci nebo od soukromých subjektů usazených v daném členském státě bez použití donucovacích opatření;

5) „aplikací SIENA“ síťová aplikace pro bezpečnou výměnu informací spravovaná Europolem, jejímž cílem je usnadnit výměnu informací mezi členskými státy a Europolem;

6) „osobními údaji“ osobní údaje definované v čl. 4 bodě 1 nařízení (EU) 2016/679.

[72] Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

Článek 3

Zásady výměny informací

Členské státy v souvislosti se všemi výměnami informací podle této směrnice zajistí, aby:

a) veškeré příslušné informace, které má jednotné kontaktní místo nebo donucovací orgány členských států k dispozici, byly poskytnuty jednotnému kontaktnímu místu nebo donucovacím orgánům jiných členských států („zásada dostupnosti“);

b) podmínky pro vyžádání informací od jednotného kontaktního místa nebo donucovacích orgánů jiných členských států a podmínky pro poskytování informací jednotným kontaktním místům a donucovacím orgánům jiných členských států byly rovnocenné podmínkám platným pro vyžádání a poskytování podobných informací od vlastních donucovacích orgánů a vlastním donucovacím orgánům („zásada rovnocenného přístupu“);

c) informace poskytnuté jednotnému kontaktnímu místu nebo donucovacím orgánům jiného členského státu, které jsou označeny jako důvěrné, byly těmito donucovacími orgány chráněny v souladu s požadavky stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech tohoto členského státu, které nabízí podobnou úroveň důvěrnosti („zásada důvěrnosti“).

Kapitola II

Výměna informací prostřednictvím jednotných kontaktních míst

Článek 4

Žádosti o informace podávané jednotnému kontaktnímu místu

1. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo, a pokud tak rozhodly, jejich donucovací orgány podávaly žádosti o informace jednotným kontaktním místům jiných členských států v souladu s podmínkami stanovenými v odstavcích 2 až 5.

   Pokud členský stát rozhodl, že kromě jeho jednotného kontaktního místa mohou podávat žádosti o informace jednotným kontaktním místům jiných členských států také jeho donucovací orgány, zajistí, aby tyto orgány současně s podáním uvedených žádostí zaslaly kopii těchto žádostí a veškerých dalších sdělení, která se jich týkají, jednotnému kontaktnímu místu daného členského státu.

2. Žádosti o informace podané jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu se podávají pouze tehdy, pokud existují objektivní důvody se domnívat, že:

   a) požadované informace jsou nezbytné a přiměřené k dosažení účelu uvedeného v čl. 1 odst. 1;

   b) požadované informace jsou k dispozici donucovacím orgánům dožádaného členského státu.

3. V každé žádosti o informace adresované jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu se uvede, zda je naléhavá či nikoli.

   Tyto žádosti o informace se považují za naléhavé, pokud s ohledem na všechny podstatné skutečnosti a okolnosti daného případu existují objektivní důvody

domnívat se, že požadovaná informace splňuje jednu nebo několik z těchto podmínek:

a) je nezbytná, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v některém členském státě;

b) je potřebná k ochraně životně důležitých zájmů osoby, které jsou bezprostředně ohroženy;

c) je potřebná pro přijetí rozhodnutí, které může zahrnovat zachování omezujících opatření, jež představují zbavení svobody;

d) existuje bezprostřední nebezpečí, že informace ztratí na významu, pokud nebude urychleně poskytnuta.

4. Žádosti o informace podané jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu musí obsahovat všechna nezbytná vysvětlení, která umožní jejich přiměřené a rychlé zpracování v souladu s touto směrnicí, včetně alespoň těchto údajů:

a) specifikaci požadovaných informací, která je za daných okolností co nejpodrobnější;

b) popis účelu, pro který jsou informace požadovány;

c) objektivní důvody, na jejichž základě se má za to, že požadované informace jsou donucovacím orgánům dožádaného členského státu k dispozici;

d) případně vysvětlení souvislosti mezi účelem a osobou nebo osobami, kterých se informace týkají;

e) případně důvodů, proč je žádost považována za naléhavou.

5. Žádosti o informace podané jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu se podávají v jednom z jazyků uvedených na seznamu sestaveném dožádaným členským státem a zveřejněném v souladu s článkem 11.

Článek 5

Poskytnutí informací na základě žádostí podaných jednotnému kontaktnímu místu

1. S výhradou odstavce 2 tohoto článku a čl. 6 odst. 3 členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo poskytlo informace požadované v souladu s článkem 4 co nejdříve, nejpozději však v těchto lhůtách:

a) do osmi hodin u naléhavých žádostí týkajících se informací, které mají donucovací orgány dožádaného členského státu k dispozici, aniž by musely získat soudní povolení;

b) do tří kalendářních dnů u naléhavých žádostí týkajících se informací, které mají donucovací orgány dožádaného členského státu k dispozici a které podléhají požadavku na získání soudního povolení;

c) do sedmi kalendářních dnů u všech žádostí, které nejsou naléhavé.

Lhůty stanovené v prvním pododstavci začínají běžet okamžikem přijetí žádosti o informace.

2. Pokud jsou podle vnitrostátních právních předpisů v souladu s článkem 9 požadované informace dostupné pouze po získání soudního povolení, může se dožádaný členský stát odchýlit od lhůt uvedených v odstavci 1, pokud je to nezbytné pro získání takového povolení.

V takových případech členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo provedlo obě tyto činnosti:

i) neprodleně informovalo jednotné kontaktní místo, případně donucovací orgán žádajícího členského státu o očekávaném zpoždění a uvedlo délku očekávaného zpoždění a jeho důvody;

ii) následně sdělení o zpoždění průběžně aktualizovalo a poskytlo požadované informace co nejdříve po získání soudního povolení.

3. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo poskytlo informace požadované v souladu s článkem 4 jednotnému kontaktnímu místu, případně donucovacímu orgánu žádajícího členského státu v jazyce, v němž byla žádost o informace podána v souladu s čl. 4 odst. 5.

Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo v případě, že poskytne požadované informace donucovacímu orgánu žádajícího členského státu, zaslalo současně kopii těchto informací jednotnému kontaktnímu místu daného členského státu.

Článek 6
Zamítnutí žádostí o informace

1. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo zamítlo poskytnutí informací požadovaných v souladu s článkem 4 pouze v případě, že se uplatní některý z následujících důvodů:

a) jednotné kontaktní místo a donucovací orgány dožádaného členského státu nemají požadované informace dispozici;

b) žádost o informace nesplňuje požadavky stanovené v článku 4;

c) soudní povolení požadované podle vnitrostátních právních předpisů dožádaného členského státu v souladu s článkem 9 bylo zamítnuto;

d) požadované informace představují jiné osobní údaje než ty, které spadají do kategorií osobních údajů uvedených v čl. 10 bodě i);

e) existují objektivní důvody se domnívat, že poskytnutí požadovaných informací by:

i) bylo v rozporu se zásadními bezpečnostními zájmy dožádaného členského státu;

ii) ohrozilo úspěch probíhajícího vyšetřování trestného činu nebo

iii) nepřiměřeně poškodilo životně důležité zájmy fyzické nebo právnické osoby.

Zamítnutí má vliv pouze na tu část požadovaných informací, na kterou se vztahují důvody uvedené v prvním pododstavci, a v příslušných případech ponechává povinnost poskytnout ostatní části informací v souladu s touto směrnicí nedotčenou.

2. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo informovalo jednotné kontaktní místo, případně donucovací orgán žádajícího členského státu o zamítnutí s uvedením důvodů zamítnutí ve lhůtách stanovených v čl. 5 odst. 1.

3. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo neprodleně požádalo jednotné kontaktní místo, případně donucovací orgán žádajícího členského státu o

dodatečná vysvětlení potřebná k vyřízení žádosti o informace, která by jinak musela být zamítnuta.

Lhůty uvedené v čl. 5 odst. 1 se pozastavují od okamžiku, kdy jednotné kontaktní místo, případně donucovací orgán žádajícího členského státu obdrží žádost o vysvětlení, do okamžiku, kdy jednotné kontaktní místo dožádaného členského státu obdrží vysvětlení.

4. Zamítnutí, důvody zamítnutí, žádosti o vysvětlení a vysvětlení uvedené v odstavcích 3 a 4, jakož i veškerá další sdělení týkající se žádostí o informace podaných jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu se předávají v jazyce, v němž byla tato žádost podána v souladu s čl. 4 odst. 5.

Kapitola III

Jiné výměny informací

Článek 7
Poskytování informací z vlastní iniciativy

1. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich donucovací orgány poskytly z vlastního podnětu veškeré informace, které mají k dispozici, jednotným kontaktním místům nebo donucovacím orgánům jiných členských států, pokud existují objektivní důvody domnívat se, že by tyto informace mohly být pro daný členský stát důležité pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1. Tato povinnost však neexistuje, pokud se na tyto informace vztahují důvody uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. c), d) nebo e).

2. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich donucovací orgány v případě, že poskytují informace z vlastního podnětu podle odstavce 1, tak činily v jednom z jazyků uvedených na seznamu sestaveném dožádaným členským státem a zveřejněném v souladu s článkem 11.

   Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich donucovací orgány v případě, že poskytnou požadované informace donucovacímu orgánu jiného členského státu, zaslaly současně kopii těchto informací jednotnému kontaktnímu místu daného členského státu.

Článek 8
Výměna informací na základě žádostí podaných přímo donucovacím orgánům

V případě, že jednotná kontaktní místa nebo donucovací orgány podávají žádosti o informace přímo donucovacím orgánům jiného členského státu, členské státy zajistí, aby jejich jednotná kontaktní místa nebo donucovací orgány při odesílání těchto žádostí zároveň poskytly informací na základě těchto žádostí nebo zaslaly jakákoli jiná sdělení s nimi související a zaslaly jejich kopii jednotnému kontaktnímu místu tohoto jiného členského státu, a pokud je odesílatelem donucovací orgán, také jednotnému kontaktnímu místu svého vlastního členského státu.

Kapitola IV

Další pravidla pro poskytování informací podle kapitol II a III

Článek 9

Soudní povolení

1. Členské státy nevyžadují žádné soudní povolení pro poskytnutí informací jednotným kontaktním místům nebo donucovacímu orgánu jiného členského státu podle kapitol II a III, pokud se takový požadavek neuplatňuje v případě obdobného poskytnutí informací jejich vlastnímu jednotnému kontaktnímu místu nebo jejich vlastním donucovacím orgánům.
2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy jejich vnitrostátní právní předpisy vyžadují soudní povolení pro poskytnutí informací jednotným kontaktním místům nebo donucovacím orgánům jiného členského státu v souladu s odstavcem 1, jejich jednotná kontaktní místa nebo jejich donucovací orgány neprodleně podnikly veškeré nezbytné kroky v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy k získání takového soudního povolení v co nejkratší době.
3. Žádosti o soudní povolení uvedené v odstavci 1 se posuzují a rozhoduje se o nich v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu příslušného justičního orgánu.

Článek 10

Další pravidla pro informace, které představují osobní údaje

Členské státy zajistí, aby v případě, že jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich donucovací orgány poskytují informace podle kapitol II a III, které představují osobní údaje:

i) kategorie poskytovaných osobních údajů zůstaly omezeny na kategorie uvedené v oddíle B bodě 2 přílohy II nařízení (EU) 2016/794;

ii) jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich donucovací orgány současně také poskytly nezbytné prvky, které umožní jednotnému kontaktnímu místu nebo donucovacímu orgánu jiného členského státu posoudit míru přesnosti, úplnosti a spolehlivosti osobních údajů, jakož i míru aktuálnosti osobních údajů, pokud je to možné.

Článek 11

Seznam jazyků

1. Členské státy vytvoří a aktualizují seznam obsahující jeden nebo více úředních jazyků Unie, v nichž je jejich jednotné kontaktní místo schopno poskytovat informace na žádost o informace nebo z vlastního podnětu. Tento seznam musí zahrnovat angličtinu.
2. Členské státy poskytnou tyto seznamy a jejich případné aktualizace Komisi. Komise tyto informace a aktualizace zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 12

Poskytování informací Europolu

Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich donucovací orgány v případě, že zasílají žádosti o informace, poskytují informace na základě těchto žádostí, poskytují informace z vlastního podnětu nebo zasílají jiná související sdělení podle kapitol II a III, zaslaly současně jejich kopii Europolu, pokud se informace, s nimiž sdělení souvisí, týkají trestných činů spadajících do oblasti cílů Europolu v souladu s nařízením (EU) 2016/794.

Článek 13
Používání aplikace SIENA

1. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich donucovací orgány v případě, že zasílají žádosti o informace, poskytují informace na základě těchto žádostí, poskytují informace z vlastního podnětu nebo zasílají jiná související sdělení podle kapitol II a III nebo podle článku 12, tak činily prostřednictvím aplikace SIENA.
2. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo, jakož i všechny jejich donucovací orgány, které se mohou podílet na výměně informací podle této směrnice, byly přímo připojeny k aplikaci SIENA.

Kapitola V

Jednotné kontaktní místo pro výměnu informací mezi členskými státy

Článek 14
Zřízení, úkoly a možnosti

1. Každý členský stát zřídí nebo určí jedno vnitrostátní jednotné kontaktní místo, které bude ústředním subjektem odpovědným za koordinaci výměny informací podle této směrnice.
2. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo bylo oprávněno vykonávat alespoň všechny následující úkoly:
   a) přijímat a vyhodnocovat žádosti o informace;
   b) předávat žádosti o informace příslušnému vnitrostátnímu donucovacímu orgánu nebo orgánům a v případě potřeby mezi nimi koordinovat vyřizování těchto žádostí a poskytování informací na základě těchto žádostí;
   c) analyzovat a strukturovat informace s cílem poskytnout je jednotným kontaktním místům, případně donucovacím orgánům jiných členských států;
   d) poskytuje na žádost nebo z vlastního podnětu informace jednotným kontaktním místům, případně donucovacím orgánům jiných členských států v souladu s články 5 a 7;
   e) zamítnout poskytnutí informací podle článku 6 a v případě potřeby požádat o vysvětlení podle čl. 6 odst. 3;
   f) zasílat žádosti o informace jednotným kontaktním místům jiných členských států v souladu s článkem 4 a v případě potřeby poskytnout vysvětlení v souladu s čl. 6 odst. 3.
3. Členské státy zajistí, aby:

a) jejich jednotné kontaktní místo mělo přístup ke všem informacím, které mají k dispozici jejich donucovací orgány, pokud je to nezbytné k plnění jeho úkolů podle této směrnice;

b) jejich jednotné kontaktní místo plnilo své úkoly 24 hodin denně, sedm dní v týdnu;

c) jejich jednotné kontaktní místo mělo k dispozici personál, zdroje a možnosti, včetně překladatelských, nezbytné pro přiměřené a rychlé plnění jeho úkolů v souladu s touto směrnicí, a zejména ve lhůtách stanovených v čl. 5 odst. 1;

d) justiční orgány příslušné k udělování soudních povolení požadovaných podle vnitrostátních právních předpisů v souladu s článkem 9 byly jednotnému kontaktnímu místu k dispozici 24 hodin denně, sedm dní v týdnu.

4. Do jednoho měsíce od zřízení nebo určení svého jednotného kontaktního místa o tom členské státy informují Komisi. Podle potřeby tyto informace aktualizují.

Komise tato oznámení a aktualizace zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 15
Složení

1. Členské státy určí organizaci a složení svého jednotného kontaktního místa tak, aby mohlo účinně a efektivně plnit své úkoly podle této směrnice.

2. Členské státy zajistí, aby se jejich jednotné kontaktní místo skládalo ze zástupců vnitrostátních donucovacích orgánů, jejichž zapojení je nezbytné pro přiměřenou a rychlou výměnu informací podle této směrnice, včetně alespoň následujících subjektů, pokud je dotyčný členský stát podle příslušných právních předpisů povinen zřídit nebo určit takové jednotky či centrály:

a) národní jednotky Europolu zřízené podle článku 7 nařízení (EU) 2016/794;

b) centrály SIRENE zřízené podle čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862[73];

c) útvaru pro informace o cestujících zřízeného podle článku 4 směrnice (EU) 2016/681;

d) národní ústředny Interpolu (NCB) zřízené podle článku 32 Ústavy Mezinárodní organizace kriminální policie – INTERPOL.

Článek 16
Systém správy případů

1. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo zavedlo a provozovalo elektronický jednotný systém správy případů jako úložiště, které umožňuje jednotnému kontaktnímu místu plnit jeho úkoly podle této směrnice. Systém správy případů musí mít alespoň všechny následující funkce a možnosti:

[73] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 56).

a) zaznamenávání příchozích a odchozích žádostí o informace uvedených v článcích 5 a 8, jakož i veškeré další komunikace s jednotnými kontaktními místy, případně s donucovacími orgány jiných členských států, která se týká těchto žádostí, včetně informací o zamítnutí a žádostí o vysvětlení a jejich poskytnutí uvedených v čl. 6 odst. 2, resp. 3;

b) zaznamenávání komunikace mezi jednotným kontaktním místem a vnitrostátními donucovacími orgány podle čl. 15 odst. 2 písm. b);

c) zaznamenávání poskytnutí informací jednotnému kontaktnímu místu, případně donucovacím orgánům jiných členských států v souladu s články 5, 7 a 8;

d) křížovou kontrolu došlých žádostí o informace uvedených v článcích 5 a 8 podle informací, které má jednotné kontaktní místo k dispozici, včetně informací poskytnutých v souladu s čl. 5 odst. 3 druhým pododstavcem a čl. 7 odst. 2 druhým pododstavcem a dalších příslušných informací zaznamenaných v systému správy případů;

e) zajištění přiměřené a rychlé reakce na došlé žádosti o informace uvedené v článku 4, zejména s ohledem na dodržení lhůt pro poskytnutí požadovaných informací stanovených v článku 5;

f) interoperabilitu s aplikací SIENA, zejména zajištění, aby komunikace přicházející prostřednictvím aplikace SIENA mohla být přímo zaznamenána v této aplikaci a komunikace odcházející prostřednictvím aplikace SIENA mohla být přímo odeslána ze systému správy případů;

g) vytváření statistik týkajících se výměny informací podle této směrnice pro účely hodnocení a sledování, zejména pro účely článku 17;

h) evidování přístupu a dalších činností zpracování informací obsažených v systému správy případů pro účely odpovědnosti a kybernetické bezpečnosti.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že všechna rizika v oblasti kybernetické bezpečnosti související se systémem správy případů, zejména pokud jde o jeho architekturu, řízení a kontrolu, jsou řízena a řešena obezřetně a účinně a že jsou zajištěny odpovídající záruky proti neoprávněnému přístupu a zneužití.

3. Členské státy zajistí, aby veškeré osobní údaje zpracovávané jejich jednotným kontaktním místem byly v systému správy případů obsaženy pouze po dobu nezbytnou a přiměřenou účelům, pro které jsou osobní údaje zpracovávány, a následně byly nevratně vymazány.

Kapitola VI

Závěrečná ustanovení

Článek 17
Statistika

1. Do 1. března každého roku poskytnou členské státy Komisi statistické údaje o výměně informací s ostatními členskými státy podle této směrnice.

2. Statistické údaje musí zahrnovat alespoň:

a) počet žádostí o informace podaných jejich jednotným kontaktním místem a jejich donucovacími orgány;

b) počet žádostí o informace, které jednotné kontaktní místo a jejich donucovací orgány obdržely a na které odpověděly, rozdělený na naléhavé a nenaléhavé a podle ostatních členských států, které informace obdržely;

c) počet zamítnutých žádostí o informace podle článku 6 rozdělený podle žádajících členských států a důvodů zamítnutí;

d) počet případů, kdy došlo k odchylce od lhůt uvedených v čl. 5 odst. 1 z důvodu nutnosti získat soudní povolení podle čl. 5 odst. 2, v členění podle členských států, které podaly žádosti o informace.

Článek 18

Podávání zpráv

1. Do *[datum vstupu v platnost + 3 roky]* předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice.

2. Do *[datum vstupu v platnost + 5 let*] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu hodnotící účinnost a efektivitu této směrnice. Komise vezme v úvahu informace poskytnuté členskými státy a jakékoli další příslušné informace týkající se provedení této směrnice ve vnitrostátním právu a jejího uplatňování. Na základě tohoto hodnocení Komise rozhodne o vhodných následných opatřeních, včetně případného legislativního návrhu.

Článek 19

Změny Úmluvy k provedení Schengenské dohody

Od *[datum uvedené v čl. 21 odst. 1 prvním pododstavci*] se Úmluva k provedení Schengenské dohody mění takto:

i) článek 39 se nahrazuje touto směrnicí v rozsahu, v jakém se týká výměny informací pro účely uvedené v čl. 1 odst. 1 této směrnice;

ii) článek 46 se zrušuje.

Článek 20

Zrušení

Rámcové rozhodnutí 2006/960/SVV se zrušuje od [datum uvedené v čl. 21 odst. 1 prvním pododstavci].

Odkazy na rámcové rozhodnutí se považují za odkazy na odpovídající ustanovení této směrnice.

Článek 21

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [*datum vstupu v platnost + 2 roky*]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

   Tyto předpisy budou členské státy používat od uvedeného data. Článek 13 však budou používat od *[datum vstupu v platnost + 4 roky*].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 22
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení *v Úředním věstníku Evropské unie.*

Článek 23
Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda*